

Rafael Larreina Valderrama

Va estudiar Econòmiques a la Universitat del País Basc i postgrau en el IESE. Va ser membre actiu dels moviments estudiantils dels últims anys de franquisme i primers de la Transició, període en què va ser elegit en diverses ocasions representant dels estudiants a la Junta de Facultat. També en aquesta època es va declarar **objector de consciència**, negant-se a complir el servei militar obligatori. Va participar, activament durant més d'una dècada, en els moviments d'objecció de consciència i insubmissió contra el **servei militar obligatori (SMO) o reclutament**.

La seva tasca professional es va iniciar com a corresponsal al País Basc de la revista Actualitat Econòmica (1978-1981), d'on va passar a dirigir el Departament d'Informació Econòmica i Premsa en SIGUI Empresaris Alaveses (1982-1989) fins a la seva incorporació a la política activa com parlamentari basc.

Ha exercit tota la seva activitat política dins d'**Eusko Alkartasuna (EA)**, formació de la qual va ser un dels impulsors. En va formar part de la primera Executiva Nacional provisional, des del setembre de 1986 fins al congrés fundacional (març de 1987). En el segon congrés del partit (abril de 1989) es va incorporar a l'Executiva Nacional com a responsable de la secretaria de comunicació, i des de llavors ha format part de les successives executives del partit com a vicesecretari general, secretari d'organització, secretari de política institucional i, des de juny de 2009, com a secretari de política econòmica i fiscal.

Va ser parlamentari basc des 1990 fins al 2009, any en què va perdre l'escó per un vot quan era cap de llista d'EA per Àlaba. En les legislatures 1998-2001, 2001-2005 i 2005-2009 va ser el coordinador del grup parlamentari d'EA. A la darrera de les legislatures va ser vicepresident segon del **Parlament basc**.

Al Parlament basc va desenvolupar el seu treball en la Comissió de Drets Humans, on va denunciar vulneracions de drets humans, va impulsar l'adopció de mesures per evitar la tortura en els processos de detenció i va ser un dels ponents en la Llei de "Reconeixement i Reparació a les Víctimes del Terrorisme", en la Comissió d'Indústria i Energia, en la d'Economia i Hisenda i en la de control dels mitjans públics de comunicació del País Basc. En la VII Legislatura va formar part també de la ponència de la Proposta d'Estatut Polític de la Comunitat d'Euskadi, el conegut com *Pla Ibarretxe*.

Va formar part també de l'equip municipal de l'alcalde de Vitòria, José Ángel Cuerda, entre 1987 i 1990, com a membre del Consell d'Administració de la Societat Municipal de Renovació del Casc Històric de Vitòria.

Com a representant d'Eusko Alkartasuna va ser un dels signants del Pacte d'Estella.

Després de les eleccions generals espanyoles de 2011, en què va figurar com a número dos per la coalició **Amaiur** per Guipúscoa, va ser elegit diputat al Congrés.